

Dosarul nr. 2ra-1471/2020

prima instanță: Judecătoria Ungheni (jud. M. Stratan)

instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. I. Secieru, V. Mihaila, Iu. Cotruță)

ÎNCHEIERE

21 octombrie 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Svetlana Filincova
Galina Stratulat
Iurie Bejenaru

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursurilor declarate de
Ministerul Justiției și Tamara Casian,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Tamara Casian
împotriva Ministerului Justiției, intervenientul accesoriu Procuratura Generală cu
privire la repararea prejudiciului material și moral cauzat prin acțiunile ilicite ale
organului de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești și
încasarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 30 iunie 2020 a Curții de Apel Chișinău, prin care au
fost respinse apelurile declarate de Tamara Casian, de Ministerul Justiției și
Procuratura Generală și a fost menținută hotărârea din 18 decembrie 2019 a
Judecătoriei Ungheni, prin care acțiunea a fost admisă parțial,

c o n s t a ț ă:

La 15 martie 2018 Tamara Casian a depus cerere de chemare în judecată
împotriva Ministerului Justiției, intervenientul accesoriu Procuratura Generală cu
privire la repararea prejudiciului material și moral cauzat prin acțiunile ilicite ale
organului de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești și
încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a indicat că, la 15 februarie 2010 de către SUP CPR
Ungheni în privința reclamantei a fost pornită cauza penală nr. 2010360075
conform semnelor componente ale infracțiunii prevăzute de 312 alin. (2) CP RM.

La 11 martie 2010 SUP CPR Ungheni a pornit urmărirea penală conform
semnelor componente ale infracțiunii prevăzute de art. 361 alin. (1) CP (cauza
penală 2010360139) și art. 335 alin. (1) CP RM (cauza penală 2010360140).

Prin ordonanța de conexare a cauzelor penale din 11 martie 2010, procurorul
Anatolie Gîrbu, a menționat că: „Ținând cont de faptul că infracțiunile sus indicate
au fost comise de unele și aceleași persoane” a conexat dosarele penale
1010360075, 2010360139, 2010360140 într-un singur dosar, conferindu-i nr.
2010360075. La 12 mai 2010 SUP CPR Ungheni, în cadrul acestei cauze penale a
pornit urmărirea penală conform semnelor componente ale infracțiunii prevăzute de
art. 311 alin. (1) CP RM.

Prin ordonanța procurorului Ungheni din 02 august 2010 a fost pusă sub învinuire în comiterea infracțiunilor prevăzute de art. art. 312 alin. (2) CP RM, 361 alin. (1), 335 alin. (1) și art. 311 alin. (1). A susținut că ordonanța în cauză i-a fost adusă la cunoștință la 15 noiembrie 2010, în aceeași zi fiindu-i aplicată măsura preventivă în formă de obligare de a nu părăsi localitatea.

Prin încheierea judecătorului de instrucție în Judecătoria Ungheni din 08 februarie 2011, ordonanța din 02 august 2010 a fost anulată parțial în partea ce ține de punerea sa sub învinuire în temeiul art. 312 alin. (2) CP RM, iar prin ordonanța procurorului Ungheni din 15 iunie 2011 a fost pusă din nou sub învinuire în comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 361 alin. (1), 335 alin. (1) și art. 11 alin. (1) CP RM, iar la 29 iunie 2011 cauza penală a fost expediată în Judecătoria Ungheni.

La 16 noiembrie 2010 de către Direcția nr. 3 a DGUP a CCCEC a fost pornită cauza penală nr. 2010036863 conform semnelor componente ale infracțiunii prevăzute de art. 335 alin. (3) lit. b) CP RM în privința sa în calitate de director al Î.I. „Casian Tamara”. La 31.01.2011 i s-a înaintat calitatea de bănuț în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 335 alin. (3) lit. b) CP RM.

La 12 aprilie 2011 de către Direcția nr. 3 a DGUP a CCCEC a fost pornită cauza penală nr. 2010036233 conform semnelor componente ale infracțiunii prevăzute de art. 251 CP RM, la aceeași dată a fost pusă sub învinuire, încriminându-i săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 251 CP RM. La 29 aprilie 2011 i-a fost înmănat rechizitoriul, iar cauza penală a fost expediată după competență în judecătoria Râșcani, mun. Chișinău.

Prin încheierea Judecătoriei Ungheni din 29 noiembrie 2011 cauza penală de învinuire în comiterea infracțiunilor prevăzute de art. art. 361 alin. (1), 335 alin. (1) și 311 alin. (1), a fost conexată la cauza penală de învinuire în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 251 CP RM fiind judecată în continuare de judecătoria Râșcani, mun. Chișinău.

Prin sentința Judecătoriei Râșcani, mun. Chișinău din 24 decembrie 2013 a fost achitată în săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 251, 335 alin. (1), 311 alin. (2) lit. c) și art. 361 alin. (2) lit. d) CP RM.

Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 10 iunie 2013 a fost admis apelul procurorului în Procuratura Anticorupție, Neguriță Ion, a fost casată sentința Judecătoriei Râșcani, mun. Chișinău din 24 decembrie 2013 și a fost pronunțată o nouă hotărâre privind modul stabilit pentru prima instanță, fiind recunoscută vinovată de comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 251, 311 alin. (2) lit. c), 335 alin. (1), 361 alin. (2) lit. d) CP RM, fiindu-i stabilită pedeapsa definitivă prin cumul parțial al pedepselor aplicate sub formă de amendă în mărime de 1500 (o mie cinci sute) u.c., ceea ce constituie 30 000 (treizeci mii) lei, cu privarea de dreptul de a ocupa funcția de administrator al procedurilor de insolvență pe un termen de 3 (trei) ani.

Prin decizia Curții Supreme de Justiție din 01 aprilie 2014 a fost casată integral decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 10 iunie 2013 și a fost menținută sentința Judecătoriei Râșcani, mun. Chișinău din 24 decembrie 2013.

În drept, reclamanta și-a întemeiat acțiunea pe art. 1398 alin. (1), 1405 alin. (1) Cod civil, art. 3, 6 Legea nr. 1545/25.02.98 privind modul de reparare a

prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești.

A susținut că începând cu 15 februarie 2010 și până la 01 aprilie 2014 a fost atrasă ilegal la răspundere penală, față de ea a fost aplicată ilegal măsura preventivă sub forma declarației scrise de a nu părăsi localitatea și cu toate că prin sentința Judecătoriei Râșcani, mun. Chișinău din 24 decembrie 2013 a fost achitată în săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 251, 335 alin. (1), 311 alin. (2) lit. c) și art. 361 alin. (2) lit. d) CP RM, prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 10 iunie 2013 a fost recunoscută vinovată de comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 251; 311 alin. (2) lit. c); 335 alin. (1); 361 alin. (2) lit. d) Cod penal fiindu-i stabilită pedeapsa definitivă sub formă de amendă în mărime de 1500 u.c., ceea ce constituie 30000 de lei, cu privarea de dreptul de a ocupa funcția de administrator al procedurilor de insolvență pe un termen de 3 ani, iar prin decizia Curții Supreme de Justiție din 01 aprilie 2014 a fost casată total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 10 iunie 2013 cu menținerea sentinței Judecătoriei Râșcani, mun. Chișinău din 24 decembrie 2013 de achitare, care a devenit definitivă și irevocabilă.

Cu privire la prejudiciul material, face trimitere la art. 7 Legea nr. 1545/25.02.98 și consideră că ținând cont de dispozițiile normei de drept citate, prejudiciul material care urmează să-i fie recuperat constă din: cheltuieli pentru asistență juridică – 25 000 de lei – întru apărarea drepturilor și intereselor în cauzele penale intentate, a fost asistată de avocatul Țurcanu Alexei cu care au fost încheiate 3 contracte de asistență juridică, în baza cărora a achitat onorariul avocatului în sumă totală de 25000 de lei. Cheltuieli de transport în sumă totală de 12 010,91 de lei în legătură cu deplasarea sa și a avocatului la: Procuratura CNA - 893.20 de lei; Judecătoria Râșcani, mun. Chișinău - 8133.71 de lei; Curtea de Apel Chișinău - 2228.60 de lei; Curtea Supremă de Justiție - 1249.50 de lei; Remunerația administratorului în cauzele de insolvență de la care a fost destituită în sumă totală de 255600 de lei și anume: SRL „Antiprima” – 246000 de lei; SRL „Rotmarcom” – 9600 de lei.

În această ordine de idei, menționează că prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 10 iunie 2013 a fost privată de dreptul de a ocupa funcția de administrator al procedurilor de insolvență pe un termen de 3 ani și întrucât decizia în cauză a devenit executorie din momentul pronunțării, a susținut că a fost nevoită să ceară demisia de lichidator și administrator de la o serie de cauze de insolvență.

Astfel, prin încheierea Curții de Apel Bălți din 08 octombrie 2013 a fost destituită din funcția de lichidator al I.M. „Antiprima” SRL. Prin Hotărârea Curții de Apel Bălți din 26 octombrie 2015 a fost finalizată procedura de lichidare a I.M. „Antiprima” SRL, iar prin încheierea Curții de Apel Bălți din 26 octombrie 2015 a fost stabilită remunerația lichidatorului în sumă totală de 246000 de lei.

A mai susținut că prin încheierea Curții de Apel Bălți din 20 februarie 2014 a fost destituită din funcția de lichidator al SRL „Rotmarcom”.

Prin hotărârea din 29 ianuarie 2015 a Curții de Apel Bălți a fost finalizată procedura de lichidare a SRL „Rotmarcom”, iar prin încheierea Curții de Apel Bălți din 29 ianuarie 2015 a fost stabilită remunerația lichidatorului în sumă totală de 9600 de lei.

A considerat că în cazul în care nu ar fi fost condamnată, își exercita în continuare atribuțiile și la finalizarea procedurilor, în situația în care nu ar fi fost destituită, a susținut că urma să fie remunerată cu suma de 246000 de lei pentru cauza I.M. „Antiprima” SRL și cu 9600 de lei pentru cauza SRL „Rotmarcom”.

A mai menționat că pe lângă aceste două demisii, prin încheierea Curții de Apel Bălți din 18 septembrie 2013 a fost destituită din funcția de lichidator al SRL „Eximacom”, iar prin încheierea Curții de Apel Comrat din 06 decembrie 2013 a fost destituită din funcția de administrator al procedurii de insolvență a SC „Saturn” SRL. Până la moment procedura de lichidare a SRL „Eximacom” și procedura de insolvență a SC „Saturn” SRL nu s-au finalizat, de aceea susține că acum nu este posibil de determinat care este prejudiciul cauzat prin aceste două destituiri.

Contract cu clientul Cojocaru Nicolaie - 6000 de lei. La 12 august 2013, în calitate de avocat a încheiat un contract de asistență juridică cu cet. Ciobanu Nicolae, în baza căruia trebuia să-i acorde acestuia asistență juridică în calitate de învinuit în săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 287 alin. (2) lit. b), 287 alin. (3) și art. 349 alin. (2) lit. d) CP RM, iar pentru serviciul prestat clientul urma să-i achite suma de 6000 de lei. Prin ordonanța din 14 august 2013 procurorul în procuratura Ungheni, Gîrbu Anatolie a respins cererea învinuitului privind înlocuirea avocatului din oficiu Gheorghe Crudu cu avocatul ales Casian Tamara, pe motiv că aceasta este condamnată, din care cauză în aceeași zi a fost reziliat contractul de asistență juridică nr. 30 din 12.08.2013. Alte cheltuieli (efecte poștale, xerox)- 276,70 de lei.

Cu privire la prejudiciul moral, a făcut trimitere la prevederile art. 1423 Codul civil, art. 11. Legea nr.545/25.02.98.

a) Gravitatea infracțiunii de a cărei săvârșire a fost învinuită persoana respectivă.

A menționat că de către procuratura Ungheni a fost învinuită în comiterea infracțiunilor prevăzute de art. art. 312 alin. (2) CP RM, 361 alin. (1), 335 alin. (1) și art. 311 alin. (1) CP RM, iar de Direcția nr. 3 a DGUP a CCCEC de comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 335 alin. (3) lit. b) și 251 CP RM, care în funcție de caracterul și gradul prejudiciabil două infracțiuni [361 alin. (1) și 311 alin. (1)] sunt clasificate de codul penal ca infracțiuni ușoare, 2 infracțiuni [312 alin. (2) CP RM, 335 alin. (1)] mai puțin grave și o infracțiune [335 alin. (3) lit. b)] deosebit de gravă. Dar mai grav consideră faptul că a fost învinuită de concurs de infracțiuni, săvârșite cu intenție, ținta considerând-o a fi din start lipsirea sa de dreptul de a ocupa funcția de administrator al insolvenței.

b) Rezonanța pe care a avut-o în societate informația despre învinuirea și condamnarea persoanei.

A susținut că nu este clar din care surse, această informație a fost preluată de cet. Lavrac Veaceslav, reprezentantul creditorului SRL „Minerva Exim” (el și persoana la denunțul căruia Direcția nr. 3 a DGUP a CCCEC a pornit urmărirea penală în privința sa) și a înaintat un demers în cadrul procedurii de insolvență a SRL „Intermag” prin care a solicitat destituirea sa din funcția de administrator pentru motivul că în privința sa sunt intentate dosare penale.

A mai susținut că prin încheierea Curții de Apel Economice din 07 octombrie 2010 a fost destituită din funcție, instanța invocând că „respectă prezumția de

nevinovăție, deoarece nu există o sentință definitivă și irevocabilă de condamnare, dar totodată nu poate rămâne indiferentă față de această informație prezentată cu lux de amănunte (numărul dosarului, data intentării și articolul învinuirii)”.

Ca rezultat al condamnării pe care o consideră ilegală și privării de dreptul de a ocupa funcția de administrator al procedurilor de insolvență pe un termen de 3 ani, la 05 septembrie 2013 Biroul de probațiune Ungheni a expediat în adresa Curților de Apel Chișinău, Bălți, Cahul, Bender și Comrat, decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 10 iunie 2013 pentru a fi executată și, ca rezultat a fost dispusă excluderea sa din lista administratorilor, astfel că pe parcursul a 10 luni până când Biroul de probațiune Ungheni a expediat informația despre anularea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 10 iunie 2013, a susținut că nu a fost desemnată la nici o procedură de insolvență. Biroul de probațiune Ungheni a informat despre condamnarea sa Camera Înregistrării de Stat, Inspectoratul Fiscal de Stat Ungheni și Inspectoratul de Poliție Ungheni.

A mai notat că la 20 septembrie 2013 un grup de cetățeni din or. Cornești, raionul Ungheni au expediat o plângere către Ministerul Justiției și Uniunea Avocaților cerând retragerea licenței de avocat pe motiv că ea este condamnată pentru comiterea mai multor infracțiuni cu lipsirea de dreptul de a activa administrator pe parcursul a 3 ani.

La 12 februarie 2014 Morcov Grigore a expediat o plângere Uniunii Avocaților, Comisia pentru Etică și Disciplină și Ministerului Justiției, cerând la fel retragerea licenței de avocat pe motiv că prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 10 iunie 2013 a fost recunoscută vinovată de comiterea infracțiunilor prevăzute de art. art. 251; 311 alin. (2) lit. c); 335 alin. (1); 361 alin. (2) lit. d) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa definitivă sub formă de amendă în mărime de 1500 u.c., cu privarea de dreptul de a ocupa funcția de administrator al procedurilor de insolvență pe un termen de 3 ani.

Prin ordonanța din 14 august 2013 procurorul în procuratura Ungheni, Gîrbu Anatolie a respins cererea învinuitului Cojocar Nicolae privind înlocuirea avocatului din oficiu Gheorghe Crudu cu avocatul ales Casian Tamara, pe motiv că „a săvârșit o infracțiune contra justiției, o infracțiune de corupție în sectorul privat precum și o infracțiune contra autorităților publice și securității de stat, or săvârșirea de astfel de fapte nu se încadrează în nici un fel de deontologie cu atât mai mult a celui de avocat”.

La ședința de judecare a apelului depus de Munteanu Visarion împotriva sentinței Judecătorei Ungheni din 25 octombrie 2013 partea vătămată Ciobanu Ion a înaintat un demers prin care a cerut să nu i se permită participarea în calitate de apărător al apelantului Munteanu Visarion pe motiv că este condamnată.

Ținând cont de situațiile descrise, susține că prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanței de apel, s-a atentat inadmisibil nu doar la onoarea și demnitatea sa, dar și la reputația sa profesională, fiindu-i îngăduit astfel și dreptul de a-și exercita profesia și de a munci.

c) durata urmăririi penale, precum și durata examinării cauzei penale în instanța de judecată.

A mai enunțat că SUP CPR Ungheni a pornit urmărirea penală în privința sa la 15 februarie 2010 iar la 29 iunie 2011 cauza a fost transmisă în instanța de judecată. Direcția nr. 3 a DGUP a CCCEC a pornit urmărirea penală la 16 noiembrie 2010 iar

la 29 aprilie 2011 cauza penală a fost expediată în Judecătoria Râșcani mun. Chișinău. Sentința de achitare a devenit definitivă și irevocabilă la 01 aprilie 2014, astfel a susținut că începând cu 15 februarie 2010 și până la 01 aprilie 2014 a fost supusă unui tratament discriminator de către organele de urmărire penală, ale procuraturii, și de către Colegiul penal al Curții de Apel Chișinău, fiind ținută în suspans 4 ani și 2 luni.

f) suferințele fizice, caracterul și gradul suferințelor psihice:

Reclamanta a făcut trimitere la pct. 2 al Hotărârii Plenului CSJ a RM din 09 iunie 2014, nr. 3 - Cu privire la aplicarea de către instanțele judecătorești a unor prevederi ale Convenției Europene pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, precum și la cauzele CEDO: Oneryildiz vs. Turcia, Sommerfeld vs. Germania, McFarlane vs. Irlanda, Kakamoukas și alții vs. Grecia, Petru Roșca vs. Moldova.

A menționat că dacă se ia în calcul numărul de infracțiuni care i-au fost incriminate, de durata urmăririi penale și de examinarea cauzei, de atitudinea societății, de beneficiul neobținut ca urmare a condamnării, și nu în ultimul rând, de caracterul continuu al acțiunii în timp a prejudiciului moral, a considerat că aceste modalități de exprimare a prejudiciului moral expuse de practica CEDO o reprezintă.

Totodată, a menționat că, datorită stării de stres permanent și neliniște, a sentimentului de frustrare, nedreptate și umilință a suportat o criză nervoasă și a primit îngrijiri medicale, începând cu 02 august 2010 până la 10 august 2010, ambulator, între 12 august 2010-21 august 2010 tratament staționar secția neurologie, iar de la 22 august 2010 până la 18 septembrie 2010 din nou ambulator.

Ulterior, prin cererea de concretizare a cerințelor reclamanta a solicitat: 1) încasarea din bugetul de stat prin intermediul Ministerului Justiției prejudiciul material în sumă totală de 805 147,21 de lei, inclusiv: 25 000 de lei - cheltuieli pentru asistență juridică; 12 505,01 lei - cheltuieli de transport; 767 366 de lei - compensarea veniturilor provenite din muncă; 276,20 de lei - alte cheltuieli (efecte poștă, xerox); 2) încasarea din bugetul de stat prin intermediul Ministerului Justiției prejudiciul moral în valoare de 250 000 de lei; 3) încasarea din bugetul de stat prin intermediul Ministerului Justiției cheltuielile de asistență juridică pe care le-a suportat cu acest proces în mărime de 5000 de lei (f.d.210-211, vol. I).

Prin încheierea protocolară din 27 noiembrie 2017 Procuratura Generală a fost atras în calitate de copârât (f.d.161, vol. I).

Prin încheierea din 15 iulie 2019 a Judecătoriei Ungheni, a fost admisă cererea de renunțare parțială la acțiune a reclamantului Casian Tamara. A fost încetat procesul civil la cererea de chemare în judecată depusă Tamara Casian împotriva Procuraturii Generale a RM, privind obligarea organelor procuraturii să-i aducă scuze oficiale în urma statului pentru faptul că a fost suspusă neîntemeiat urmăririi penale. A fost atras în proces în calitate de intervenient accesoriu de partea pârâtului Procuratura Generală a RM, cu sediul în mun. Chișinău, str. Ștefan cel Mare 73 (f.d.214-215, vol. I).

Prin hotărârea din 18 decembrie 2019 a Judecătoriei Ungheni, a fost admisă parțial acțiunea depusă de Tamara Casian și a fost încasată din contul bugetului de stat gestionat de Ministerul Finanțelor prin intermediul Ministerului Justiției al Republicii Moldova în beneficiul Tamarei Casian suma de 50 000 de lei cu titlu de

prejudiciul moral cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală și ale instanțelor judecătorești la examinarea cauzei penale, suma de 12 505,01 lei cu titlu de cheltuieli de transport pe cauza penală, 276,20 de lei cheltuieli poștale și copii, 25 000 de lei cheltuieli pentru asistența juridică pe cauza penală, 5000 de lei cheltuieli pentru asistența juridică în prezenta cauză civilă, în total suma de 92 781,21 de lei. A fost respinsă pretenția Tamarei Casian cu privire la compensarea veniturilor provenite din muncă în sumă de 767 366 de lei (f.d.240, vol. I, 17-33, vol. II).

Nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe, la 24 decembrie 2019, în termenul legal, Tamara Casian a declarat apel împotriva hotărârii primei instanțe, însă fără a indica motivele de fapt și de drept pe care își întemeiază apelul (f.d.2, vol. II). Ulterior, la 18 martie 2020, prin intermediul poștei electronice (f.d.79, vol. II), apelanta Tamara Casian a depus cerere de apel motivată, prin care și-a manifestat dezacordul cu soluția primei instanțe în partea respingerii acțiunii.

La fel, nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe, la 30 decembrie 2019, în termenul legal, Ministerul Justiției al Republicii Moldova a declarat apel împotriva hotărârii primei instanțe, însă fără a indica motivele de fapt și de drept pe care își întemeiază apelul (f.d.4, vol. II). Ulterior, la 04 februarie 2020, prin intermediul poștei electronice, iar la 07 februarie 2020, conform ștampilei de pe plicul poștal (f.d.63, vol. II) Ministerul Justiției a depus cerere de apel motivată (f.d.55-61).

La fel, nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe, la 03 ianuarie 2020, în termenul legal, Procuratura Generală a Republicii Moldova a declarat apel împotriva hotărârii primei instanțe, însă fără a indica motivele de fapt și de drept pe care își întemeiază apelul (f.d.11-13, vol. II), iar la 19 februarie 2020, a depus cerere de apel motivată (f.d.77-78, vol. II).

Prin decizia din 30 iunie 2020 a Curții de Apel Chișinău au fost respinse apelurile declarate de Tamara Casian, Ministerul Justiției și Procuratura Generală și a fost menținută hotărârea primei instanțe.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a stabilit că la 15 februarie 2010 de către SUP CPR Ungheni a fost pornită cauza penală nr. 2010360075 conform semnelor componente ale infracțiunii prevăzute de 312 alin. (2) CP RM în privința reclamantului.

La 11 martie 2010 SUP CPR Ungheni a pornit urmărirea penală conform semnelor componente ale infracțiunii prevăzute de art. 361 alin. (1) CP (cauza penală 2010360139) și art. 335 alin. (1) CP RM (cauza penală 2010360140).

Prin ordonanța procurorului Ungheni din 15 noiembrie 2010 i-a fost aplicată măsura preventivă în formă de obligare de a nu părăsi localitatea (f.d.20, vol. I).

La 16 noiembrie 2010 de către Direcția nr. 3 a DGUP a CCCEC a fost pornită cauza penală nr. 2010036863 conform semnelor componente ale infracțiunii prevăzute de art. 335 alin. (3) lit. b) CP RM în privința sa în calitate de director al Î.I. „Casian Tamara” (f.d.22-23 vol. I).

La 31 ianuarie 2011 i s-a înaintat calitatea de bănuită în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 335 alin. (3) lit. b) CP RM (f.d.26, vol. I).

La 12 aprilie 2011 de către Direcția nr. 3 a DGUP a CCCEC a fost pornită cauza penală nr. 2010036233 conform semnelor componente ale infracțiunii prevăzute de art. 251 CP RM, la aceeași dată a fost pusă sub învinuire, încriminându-i săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 251 CP RM (f.d.81, vol. I).

La 29 aprilie 2011 i-a fost înmănat rechizitoriul, iar cauza penală a fost expedită după competență în Judecătoria Râșcani, mun. Chișinău.

Prin încheierea Judecătoriei Ungheni din 29 noiembrie 2011 cauza penală de învinuire în comiterea infracțiunilor prevăzute de art. art. 361 alin. (1), 335 alin. (1) și 311 alin. (1), a fost conexată la cauza penală de învinuire în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 251 CP RM fiind judecată în continuare de judecătoria Râșcani, mun. Chișinău.

Prin sentința Judecătoriei Râșcani, mun. Chișinău din 24 decembrie 2013, Casian Tamara a fost achitată în săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 251, 335 alin (1), 311 alin. (2) lit. c) și art. 361 alin. (2) lit. d) CP RM (f.d.33-37, vol. I).

Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 10 iunie 2013 s-a admis apelul procurorului în Procuratura Anticorupție Neguriță Ion, s-a casat sentința judecătoriei Râșcani, mun. Chișinău din 24 decembrie 2013 și s-a pronunțat o nouă hotărâre privind modul stabilit pentru prima instanță, fiind recunoscută vinovată de comiterea infracțiunilor prevăzute de art. art. 251; 311 alin. (2) lit. c); 335 alin. (1); 361 alin. (2) lit. d) CP RM, fiindu-i stabilită pedeapsa definitivă prin cumul parțial al pedepselor aplicate sub formă de amendă în mărime de 1500 (o mie cinci sute) u.c., ceea ce constituie 30000 (treizeci mii) lei, cu privarea de dreptul de a ocupa funcția de administrator al procedurilor de insolvență pe un termen de 3 (trei) ani (f. d. 38, vol. I).

Prin Decizia Curții Supreme de Justiție din 01 aprilie 2014 a fost casată integral decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 10 iunie 2013 cu menținerea sentinței Judecătoriei Râșcani, mun. Chișinău din 24 decembrie 2013 (f.d.39-56, vol. I).

Având în vedere cele constatate, Colegiul civil și de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău a conchis că, prima instanță având în susținere prevederile Legii privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești nr.1545-XIII din 25 februarie 1998, corect a ajuns la concluzia admiterii parțiale a acțiunii depuse de Tamara Casian cu privire la repararea prejudiciului material și moral cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești.

Astfel, instanța de apel aplicând prevederile 53 alin. (2) din Constituția RM, art. 66 alin. (3), 23 alin. (3), 524 și 525 alin. (1) din CPP, art. 2, 3, 6, 11 alin. (1) din Legea nr. 1545-XII din 25 februarie 1998 privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești, art. 1405, 1423 Codul civil, și rezultând din specificul acțiunii, a constatat că instanța de fond cu aplicarea corectă a legii materiale care guvernează raportul juridic litigios, creând condiții obiective participanților la proces, justificat a ajuns la concluzia temeiniciei acțiunii, corect a determinat mărimea compensației pentru prejudiciul moral cauzat Tamarei Casian ca urmare a acțiunilor ilegale a organului de urmărire penală. În contextul dat, este de menționat faptul că unul din criteriile orientative generale de apreciere a prejudiciului moral este criteriul echității, care exprimă că indemnizația trebuie să prezinte o justă și integrală despăgubire.

Prin urmare, instanța de apel a conchis că prima instanță apreciind corect circumstanțele cauzei și valorificând prejudiciul moral suportat de Tamara Casian,

în corespundere cu prevederile legislației în vigoare, a admis parțial acțiunea, stabilind că suma solicitată fiind una exagerată, iar sumă de 50 000 de lei, încasată în vederea compensării prejudiciului moral fiind o sumă reală suferințelor cauzate, care constituie de altfel o satisfacție echitabilă în sensul Legii nr. 1545-XIII din 25 februarie 1998.

La fel, instanța de apel a considerat întemeiată concluzia primei instanțe despre necesitatea admiterii pretenției privind încasarea sumei de 25 000 lei cu titlu de cheltuieli pentru asistența juridică pe cauza penală, întrucât în conformitate cu prevederile art. 118 CPC, a prezentat probe pertinente prin care se confirmă că la 28 ianuarie 2011 și 07 iunie 2011, 08 iulie 2011, reclamanta Casian Tamara a încheiat trei contracte de asistență juridică (f. d. 223, 224, 225, vol. I) cu avocatul Alexei Țurcanu, prin care ultimul s-a obligat să-i acorde asistență juridică în cauza penală privind învinuirea sa. De asemenea, a considerat întemeiat raționamentul primei instanțe potrivit căruia, este indiscutabil faptul că cheltuielile de asistență juridică solicitate au fost rezonabile, întrucât cauza penală în care a fost vizată Casian Tamara este una foarte complexă ultima fiind învinuită de către Procuratura Ungheni în comiterea infracțiunilor prevăzute de art. art. 312 alin. (2) CP RM, 361 alin. (1), 335 alin. (1) și art. 311 alin. (1) CP RM, iar de Direcția nr. 3 a DGUP a CCCEC de comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 335 alin. (3) lit. b) și 251 CP RM. Subsecvent, Colegiul instanței de apel a găsit întemeiat și concluzia primei instanțe de încasare a cheltuielilor de transport suportate de Casian Tamara pe cauza penală, în condițiile în care dânsa a prezentat instanței informația detaliată la data ședințelor, a prezentat bonurile în original, precum și a cheltuielilor poștale și copiile de pe diferite acte în sumă de 276,20 de lei (f. d. 226-236, vol. I).

Totodată instanța de apel a considerat întemeiată și concluzia primei instanțe în partea respingerii pretenției privind repararea prejudiciului material sub formă de remunerație administratorului insolvabilității și în calitate de avocat pe cauzele care a fost înlăturată în sumă de 767 366 de lei, or în cazul din speță Tamara Casian, ca persoană păgubită trebuia să dovedească mărimea beneficiului care nu a fost obținut din cauza încălcării obligației, precum și legătura causală între neexecutare și venitul ratat, actele judecătorești la care a făcut trimitere reclamanta sunt irelevante speței. Colegiul instanței de apel a notat că nu este clar că reclamanta, în cazul în care rămânea ca administrator al insolvabilității și respectiv ca avocat, efectua aceleași acțiuni și era remunerată exact cu aceleași sume.

Instanța de apel aplicând prevederile art. 96 alin. (1) CPC, a apreciat drept corectă soluția primei instanțe privind încasarea din contul bugetului de stat prin intermediul Ministerului Justiției în beneficiul Tamarei Casian a sumei de 5000 de lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică suportate în legătură cu examinarea cauzei civile.

La 04 septembrie 2020 Ministerul Justiției a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe în partea admiterii acțiunii și emiterea în această parte a unei noi hotărâri de respingere integrală a acțiunii.

În motivarea recursului a indicat că, își exprimă dezacordul cu decizia instanței de apel, deoarece instanța de apel verificând temeinicia și legalitatea hotărârii primei instanțe eronat a interpretat normele de drept material, care reglementează aprecierea probelor.

A susținut că cheltuielile de transport urmează a fi justificate prin prezentarea unui bon de plată care să reflecte serviciile prestate, iar direcția tur-retur să coincidă cu data ședințelor de judecată.

A considerat inadmisibilă admiterea de către instanța de fond și de apel ca probă care justifică cheltuielile de transport bonul fiscal eliberat de stațiile de alimentare cu combustibil, or nu toate ședințele de judecată sunt confirmate cu citație și deplasare la instanța de judecată, de exemplu ședințele la Curtea Supremă de Justiție sunt fără participarea părților. Mai mult, unele bonuri fiscale anexate sunt eliberate în or. Bălți în timp de sediul reclamantei este în or. Ungheni, iar deplasarea o face la Chișinău.

La caz, reclamata nu a prezentat alte probe, iar constatările instanței în acest sens sunt bazate pe declarațiile date în ședința de judecată.

Cu privire la alte cheltuieli a reținut că suma încasată este exagerată și nu corespunde realității nefiind direct proporțională criteriului de rezonabilitate. Bonurile fiscale prezentate nu justifică că aceste cheltuieli au fost efectuate anume pentru judecarea cauzei.

Cu privire la repararea prejudiciului moral.

La aprecierea daunelor morale trebuie să se țină seama de consecințele negative suferite de cei în cauză, în plan fizic, psihic și afectiv, importanța valorilor lezate, măsura în care acestea au fost lezate, intensitatea cu care au fost, sunt și vor fi percepute consecințele. Toate aceste criterii se subordonează conotației aprecierii rezonabile, pe o bază echitabilă corespunzătoare prejudiciul real și efectiv.

Instanța de fond și de apel au ignorat că principiile conform căreia unul din criteriile orientative generale de apreciere a prejudiciului moral este criteriul echității, care exprimă că quantumul despăgubirilor trebuie stabilit astfel încât acesta să aibă efect compensatoriu, și nu trebuie să constituie nici sume excesive pentru autorii daunelor și nici venituri nejustificate pentru victimele daunelor.

Reieșind din dificultățile stabilirii mărimii prejudiciului, caracterul vag al criteriilor legale de determinare a mărimii despăgubirii și motivarea laconică a instanței de apel a considerat că suma prejudiciului moral este neîntemeiat și nu corespunde realității.

Nu poate fi neglijat faptul că din materialele dosarului reclamanta nu a fost supusă reținerii, nefiind careva măsuri privative de libertate, nu a fost supusă pedepsei sub formă de închisoare. Însă, în privința acesteia a fost întreprinse doar măsuri procesuale legale care erau prevăzute de legislația procesual penală și care urmau de a fi întreprinse pentru cazul de infracțiune săvârșirea căreia îi era imputată reclamantei.

Totodată măsura preventivă obligația de a nu părăsi localitatea este cea mai blândă măsură preventivă și are scopul doar de a asigura ne eschivarea bănuțului, învinuitului, inculpatului de la organul de urmărire penală și instanța de judecată. De asemenea, aplicarea acestei măsuri preventive nu privează persoana de libertate, nu o desparte de familie și nu îi îngrădește dreptul de a munci. Prin urmare, a considerat că în rezultatul aplicării acestei măsuri preventive, intimatului nu i-a fost cauzat un prejudiciu moral, or intimata în nici un fel nu a manifestat voința de a părăsi țara.

Cu privire la cheltuielile de asistență juridică.

A susținut că compensarea cheltuielilor de asistență juridică în cauza penală în mărime de 25 000 de lei sunt neîntemeiate și exagerate.

Însă instanța de fond în admiterea acțiunii nu își justifică soluția în baza recomandărilor menționate/intimatul reclamant Tamara Casian nu a prezentat decât bonul de plată a serviciilor de asistență juridică. Cheltuielile de asistență juridică trebuie să fie realmente angajate necesare și rezonabile, principii care le consideră instanța de fond nu le-a luat în considerare.

Altfel, criteriile de bază fiind complexitatea cauzei, noutatea și dificultatea problemelor juridice ridicate de speță, aportul avocatului la soluționarea cauzei, timpul și munca depusă de avocat; aptitudinile speciale necesare pentru a acorda asistența, faptul în ce măsură munca avocatului în cauza respectivă îi limitează capacitatea de a lucra în alte dosare; rezultatul obținut, restricțiile de impuse de client și de circumstanțele cauzele; natura și durata și durata relației dintre avocat și client, experiența reputația și abilitatea avocatului; justificarea și ponderea mijloacelor de apărare utilizate în cauză; suma despăgubirilor pretinse/obținute în cauză; alți factori, la discreția instanței.

Astfel, luând în considerație criteriile sus-indicate, urmează de menționat că pe rolul instanței se află o cauză civilă cu caracter relativ, omogenă cu alte principii examinate deja de către instanțele de judecată, de o complexitate redusă, nefiind ridicate careva probleme juridice în speță, apreciind aportul avocatului la soluționarea cauzei, timpul și munca depusă de avocat, astfel încât nefiind efectuat un volum de lucru substanțial.

A menționat că gradele de complexitate a cauzelor reflectă nivelul efortului intelectual, psihic și moral al judecătorului, durata de timp necesară soluționării unei cauze, precum și circumstanțele cauzei.

A mai menționat că pentru angajarea răspunderii Statului pentru prejudiciul cauzat prin erori judiciare și de urmărire penale, sunt necesare unele condiții speciale, și anume existența fapte ca ilicite. Or, la materialele cauzei nu există un act emis de către judecătorul de instrucție sau de către instanța de judecată prin care acțiunile organelor de urmărire penală, ale procuraturii sau ale instanțelor de judecată ar fi fost declarate ilegale.

La fel, pornirea urmăririi penale constituie o modalitate legală de desființare a urmăririi penale. Însăși pornirea urmăririi penale, recunoașterea persoanei în calitate de bănuț, punerea persoanei sub învinuire, sunt doar niște măsuri procesuale care nu încalcă drepturile persoanei. Efectuând o apreciere a prevederilor legale și a circumstanțelor de fapt și de drept, a constatat că în privința intimătoarei toate măsurile procesuale ce au fost întreprinse sunt prevăzute de lege, care sunt necesare într-o societate democratică, au un scop legitim de a asigura lupta cu criminalitatea și acest scop este proporțional anumitor restricții care pot avea loc în cadrul desfășurării lor.

La 15 septembrie 2020, prin intermediul oficiului poștal, Tamara Casian a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârea primei instanțe în partea respingerii cererii de compensare a veniturilor provenite din muncă și a prejudiciului moral cu emiterea în această parte a unei noi hotărâri de admitere a pretențiilor date cu încasarea din contul bugetului de stat, gestionat de Ministerul Finanțelor, prin intermediul Ministerului Justiției în beneficiul ei a venitului în mărime de 767366

de lei provenit din muncă, pe care nu l-a obținut în rezultatul îngrădirii dreptului la muncă, cât și suma de 250000 de lei în vederea reparării prejudiciului moral.

În motivarea recursului, a indicat că nu este de acord cu decizia instanței de apel o consideră neîntemeiată și pasibilă de casare, deoarece instanța de apel a aplicat incorect normele de drept material, a încălcat flagrant regulile de apreciere a probelor, stabilite în art. 130 CPC și n-a cercetat multiaspectual, complet, nepărtinitor și nemijlocit toate probele din dosar în ansamblu și interconexiunea lor, or în conformitate cu art. 373 CPC, instanța de apel verifică, în limitele cererii de apel, ale referințelor și obiecțiilor înaintate, legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în ceea ce privește constatarea circumstanțelor de fapt și aplicarea legii în prima instanță. În limitele apelului, instanța de apel verifică circumstanțele și raporturile juridice stabilite în hotărârea primei instanțe, precum și cele care nu au fost stabilite, dar care au importanță pentru soluționarea pricinii, apreciază probele din dosar și cele prezentate suplimentar în instanța de apel de către participanții la proces. Instanța de apel nu este legată de motivele apelului privind legalitatea hotărârii primei instanței, ci este obligată să verifice legalitatea hotărârii în întregul ei.

A susținut că a solicitat încasarea din contul pârâtului a sumei totale de 761366 de lei cu titlu de venit ratat provenit din munca de care a fost privată în urma condamnării ilegale, pe când instanțele de judecată au examinat această cerință prin prisma noțiunii de venit ratat, aplicând eronat dispozițiile art. 9 din Legea nr. 1545 din 25 februarie 1998, este reparabil venitul ratat care i-a fost cauzat persoanei juridice. A susținut că dânsa nu are statut de persoană juridică, dar practică activitate profesională pe cont propriu și ca rezultat abține venituri din această muncă și nu venit din activitate de antreprinzător.

Este greșită și concluzia ambelor instanțe precum că n-a fost dovedită existența și mărime a venitului neobținut. A considerat că instanța incorect a ajuns la concluzia că dânsa nu este în drept să solicite cu titlu de venit provenit din muncă remunerația în sumă de 755366 de lei, pe care trebuia să o primească, în caz dacă nu era destituită din funcție, pe motiv că nu a îndeplinit careva acțiuni după înlăturare. A fost înlăturată de la administrare din cauza condamnării sale ilegale și e cert că după înlăturare nu a avut posibilitatea reală de a îndeplini careva acțiuni de administrare a întreprinderilor insolvabile.

Aceeași situație este și cu decizia de neadmitere în procesul penal în calitate de apărător, fiind nevoită să restituie onorariul de 6000 de lei.

La fel, instanțele de judecată nu au cercetat toate probele din dosar pentru evaluarea prejudiciului moral, or cuantumul de 50000 de lei, încasați cu titlu de prejudiciu moral, în raport cu gravitatea infracțiunilor de a cărei săvârșire a fost învinuită de rezonanța pe care a avut-o în societate informația despre învinuirea și condamnarea sa de durată urmării penale și a examinării cauzei penale, de caracterul și gradul suferințelor psihice, care au fost descrise cu lux de amănunte în cererea de chemare în judecată și dovedite prin probe verosimile, nici pe departe nu compensează suferințele psihice și morale pe care le-a suportat din cauza atragerii neîntemeiate la răspundere penală.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Materialele dosarului atestă că decizia Curții de Apel Chișinău a fost pronunțată la 30 iunie 2020 și a fost expediată părților la 24 iulie 2020 prin intermediul oficiului poștal și prin intermediul poștei electronice.

Astfel, recursurile declarate la 04 septembrie 2020 de către Ministerul Justiției și la 15 septembrie 2020 de către Tamara Casian sunt depuse în termenul prevăzut de lege.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) Cod de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. În cazul neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia.

Prin notificarea din 16 septembrie 2020 și din 18 septembrie 2020 Curtea Supremă de Justiție în conformitate cu art. 439 alin. (2) CPC a expediat intimațiilor copia recursurilor și i-a înștiințat despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

La 13 octombrie 2020 Procuratura Republicii Moldova a depus referință la recursurile declarate de Tamara Casian și de Ministerul Justiției, prin care a solicitat de a considera inadmisibil recursul declarat de Tamara Casian și admiterea recursului declarat de Ministerul Justiției.

Examinând temeiurile recursurilor, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursurile sunt inadmisibile din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursurile declarate de către Tamara Casian și de Ministerul Justiției nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele recursurilor nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Astfel, în sensul dat, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ține să menționeze că potrivit jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Asito vs Republica Moldova, 10 iulie 2010, Meyer vs Germania, 22 martie 2016), însă motivele recursului, invocate în speță sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, care au fost apreciate corespunzător.

Astfel, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursurile declarate de Ministerul Justiției și de Tamara Casian ca inadmisibile.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), 433 lit. a) și 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursurile declarate de Ministerul Justiției și de Tamara Casian se consideră inadmisibile.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Svetlana Filincova

Judecătorii

Galina Stratulat

Iurie Bejenaru